

Чудната рецепта.

ищо смѣшно нѣма въ това да се занесе рецепта въ аптеката, но прѣди нѣколко години ста- нало стѣдното:

Въ единъ голѣмъ градъ до- шелъ селянинъ съ своята би- волска кола, на която била на-

тovчrena една врата. Селянинътъ спрѣлъ колата прѣдъ една отъ градскитѣ аптеки, твърдѣ вни- мательно свалилъ вратата и я внесълъ въ аптеката. Аптекаря се зачудилъ и смѣешкомъ му казаль:

— Защо носите тука тази врата, драги прия- телью ? Навѣрно сте сбѣркали — столаря живѣе по-нагорѣ!

Селянина, обаче, му отговорилъ, че той не е сбѣркалъ, защото имено аптекаря му трѣбва. Разказалъ слѣдъ това, че жена му била болна и той повикалъ лѣкаръ. Слѣдъ като я прѣгле- далъ, лѣкарътъ поискалъ да напише рецепта за цѣроветѣ, които трѣбвало да взима болната. Но понеже въ цѣлата кѫща нѣмало нито хартия, нито писалка, а и лѣкарътъ билъ свѣршилъ своята хартия, намѣрили едно парче тебеширъ и лѣ- карътъ билъ принуденъ да напише рецептата на вратата. И ето сега той донестълъ рецептата и моли аптекаря да бѫде тѣй добѣръ и да при- готови цѣроветѣ.

Блазѣ на онзи, който може въ нужда си по- могне !

Отъ нѣмски прѣвела : Вероника